

8 F.

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR

IN NEDERLAND 60 Cts

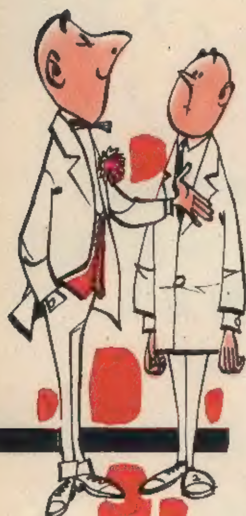
Nr 45

DRAMA IN DE BERGEN:

DE "TAND VAN DE REUS" STORT NEER

(ZIE BLZ. 8)

DE LOF VAN DE EENVOUD

« WAT is het moeilijk om eenvoudig te zijn », bekende me een jongen voor enkele dagen. Inderdaad, de eenvoud is een moeilijke deugd, want om die te beoefenen heeft men verstand en gevoel nodig.

Wie eenvoudig is, is verstandig, want ik zie niet in hoe een dwaas er zich rekenschap zou kunnen van geven dat hij belachelijk is, wanneer hij zich wil doen voorkomen zoals hij niet is.

Gevoel heeft men ook nodig, want een mens zonder gevoel is geen evenwichtig mens. Weet je wat Beethoven antwoordde, toen men hem feliciteerde voor zijn schitterende muziek: « Ik ken maar één superioriteit: de goedheid »...

Eenvoudig zijn, betekent zich tonen zoals men is, met zijn kwaliteiten en zwakheden. Eenvoudig zijn, dat is niemand op een dwaalspoor willen brengen. Eenvoudig zijn is de leugen uit zijn leven bannen, en altijd de waarheid dienen.

Je kent net zoals ik mensen die zich gedwongen achten de waarheid steeds te verdraaien, zichzelf op het voorplan te dringen, en de verhalen van hun belevenissen te doorspekken met allerlei verzinsels.

Niets is dwazer dan zich op dergelijke manier te gedragen, want belachelijker kan men zich niet aanstellen.

Wees eenvoudig in je houding, net als in je woorden, en je zult ondervinden dat al de mensen met wie je omgaat je zullen achten.

Kuifje

Onder ons...

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

JULES LEMOINE, Heirbaan, 4, Brusten (Limburg), *is zeventien jaar oud en zou in het Nederlands of in het Frans willen korresponderen met een Belgische piloot van de basissen van Brustem of Bevekom.*

YOLANDE MAES, H. Familie, Hulsteplein, 28, Tielt (West Vlaanderen), *zou graag met Nederlandse meisjes van ongeveer 15 jaar willen korresponderen.*

SYLVIA HOW, 20, Djl. Iman Bondjol Bandung (Indonesia), *zou in het Nederlands of in het Frans willen korresponderen met een meisje van haar leeftijd (negentien jaar). Sylvia verzamelt postzegels en studeert vreemde talen. Ze kent reeds Engels, Frans en Duits.*

GODELIEVE VAN DEN BROECK, Sint-Adriaan, 13A, Haacht (België), *is twaalf jaar oud en wenst te korresponderen met een Nederlandse Kuifjeslezeres van 12 à 13 jaar. Godelieve verzamelt luciferdoosjes, sigarenbandjes en suikerzakjes. Zij houdt ook veel van lektuur en tekenen.*

IN EEN HOEKJE MET EEN BOEKJE

DE Uitgeverij Lannoo-Tielt stuurde ons een nieuwe titel van haar reeks avonturenverhalen voor jongens en meisjes van 12 tot 16 jaar: « Jongens van Zestien », van de Duitse jeugdschrijver Ronald Ross. Dit boekje is uitgegeven in een handig formaat, met een geglaceerde omslag en werd gezet in een grote, aangenaam lezende letter. « Jongens van Zestien » is geen roman, maar een reeks van negen verhalen, die zich zo wat overal in de wereld afspelen, maar waarvan steeds een jongen van 15 à 17 jaar de held is.

Warm aanbevolen. 180 bladzijden : 36 F.

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

EVEN LACHEN

Onderwijzeres : Hoeveel is drie maal vier ?

Mietje : Twaalf, juffrouw.

Onderwijzeres : Goed, Mietje. Je krijgt twaalf koekjes.

Mietje : Had ik dat geweten, ik zou twintig gezegd hebben !

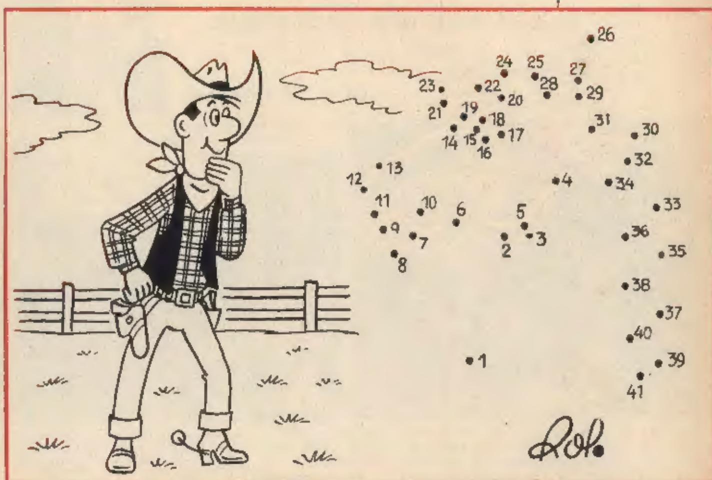
Mopje ingezonden door Jan van Genechten, Olmen.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1	K	A	P	E	L	■	M	E	E	U	W
2	E	■	A	R	A	B	I	E	R	■	O
3	M	O	■	G	R	I	E	L	■	W	E
4	E	L	K	■	F	E	S	■	D	E	R
5	L	I	O	N	■	F	■	L	E	E	D
6	■	F	R	E	T	■	M	O	E	R	■
7	M	A	S	T	■	Z	■	S	L	A	G
8	E	N	T	■	W	A	T	■	S	A	R
9	T	T	■	W	A	A	R	D	■	L	I
10	T	■	K	A	R	D	O	E	S	■	E
11	E	L	A	N	D	■	S	M	E	L	T

OPLOSSING VAN HET KRUISWOORDRAADSEL VAN VORIGE WEEK

WAT WENST DEZE COWBOY ?

Verbind de puntjes met elkaar door een potloodlijn en je zult dra weten wat deze cowboy wenst.

ONZE TEST

BEN JE MEDEDEELZAAM ?

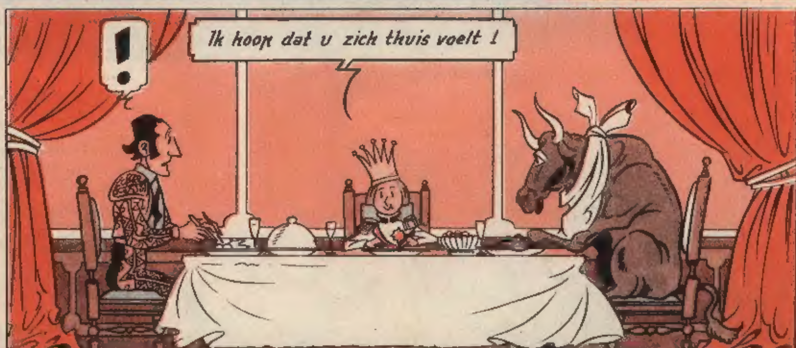
BEN je van nature uit mededeelzaam en geef je graag op uitbundige wijze uiting aan je gevoelens ? Tracht deze vragen te beantwoorden en je weet het...

	Ja	Neen
1. Dank je voor een geschenk alsof men je al de schatten van Ali Baba had aangeboden ?	......	......
2. Doe je een Indianendans wanneer je op het onverwachts een vrije dag krijgt ?	......	......
3. Laat je het duidelijk zien wanneer je iets of iemand graag hebt ?	......	......
4. Schenk je vertrouwen aan de onbekende die je sympatiek voorkomt ? Beloof je hem te schrijven ? Inviteer je hem ?	......	......
5. Toon je je vreugde uitbundig wanneer je van je ouders een beloning krijgt ?	......	......
6. Iedere keer je je vrienden ontmoet geef je hen uitbundige blijken van vriendschap ?	......	......
7. Vlieg je iedereen om de hals wanneer men je goed nieuws geeft ?	......	......
8. Haast je je een heuglijke gebeurtenis aan iedereen mede te delen ?	......	......
9. Dank je dikwijls en met heel veel woorden voor een plezier dat men je heeft gedaan ?	......	......
10. Stort je graag je hart uit aan een vriend ?	......	......
Totaal	......	......

DOOR WILLY VANDERSTEEN

Ambroise Paré

De vader van de chirurgie

DOOR L. & F. FUNCKEN.

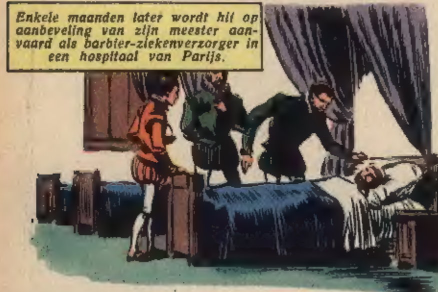

Goed. Zet de arm dan maar af, jongeman !
Amputaties behoren niet meer tot het domein van de geneeskunde. Het zijn karweitjes voor gewone mensen zoals jij, die niet eens Latijn spreken !

In 1537 neemt Paré deel als hulpbarbier aan de veldslag van Suze.

Het is een lelijke musketkogelwonde. Giet er kokende olie in om ze te ontsmetten.
Dat is onmenselijk !

Maar radikaal ! Al onze grote meesters raden het aan !
Het moet toch mogelijk zijn een minder wrede remedie te vinden !

Na de veldtocht opent de nieuwe heelmeester-barbier een winkel te Parijs. In zijn laboratorium zoekt hij naar een ontsmettende zalf die zonder pijn een ontsteking kan genezen.

In 1552 wordt de hertog de Guise in de stad Metz belegerd door keizer Karel.

Wij hebben levensmiddelen en munitie voor tien maanden.
Maar onze mannen worden gedood als vliegen door de hevige bombardementen !

Ik schrijf naar de koning dat indien hij ons niet onmiddellijk een heelmeester stuurt die zijn naam en zijn functie waardig is, de toestand onhoudbaar is.

Hendrik II, koning van Frankrijk, ontbiedt onmiddellijk Ambroise Paré.

Je zult niet zonder risico in de belegerde stad kunnen doordringen.
Sire, mijn leven is iedere dag in gevaar. Ik zal mijn plicht doen !

Paré rijdt naar Metz, doorheen het door de keizerlijke troepen bezette gebied.
2

's Nachts sluipt hij langs de vestingen...

En hij slaagt er in zich in een mand binnen de muren te laten hijsen.

Omhels me, vriend!
Voortaan is geen enkele wonde nog dodelijk!

Zonder verpozen verzorgt Paré de ongelukkigen die op zijn komst wachtten.

En die daar?
Dood! De dokter heeft verklaard dat hij in het massagraf mag begraven worden.

Wacht even! Ik wil hem eerst onderzoeken!

Enkele dagen later...
Leve meester Ambroise!
Nu maakt hij reeds doden levend!
Neen, ik heb hem slechts verzorgd. God genas hem!

De artsen van de koning zijn jaloers op het sukses van de barbier, en zij trachten zijn benoeming tot meester-chirurg te voorkomen.
Sire, u mag hem die graad niet toekennen!
Hij spreekt niet eens Grieks noch Latijn!

En ik zal hem niettemin benoemen want het voornaamste is dat hij de gekwetsten kan genezen..

...ook al doet hij het alleen maar in het Frans!
3

Volgende week : PIUS XII

Einde

JARI in de BRANDING

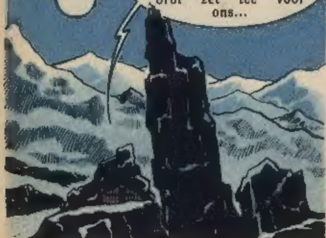
De gidsen van Priolans vieren feest. Plotseling begint Marquis hartverscheurend te huilen...

door
RAYMOND REDING

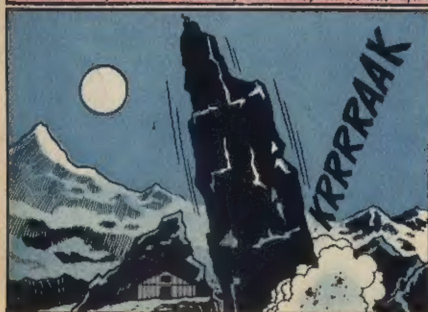

(Wordt voortgezet.)

ZIZANION DE VERSCHRIKKELIJKE!

RAYMOND MACHEROT

Chloro en Minimum, opgesloten in het huis van Zizanion, trachten langs de riolen te ontsnappen...

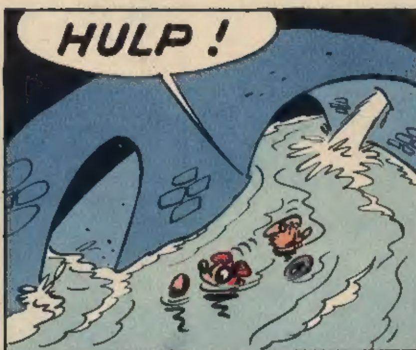

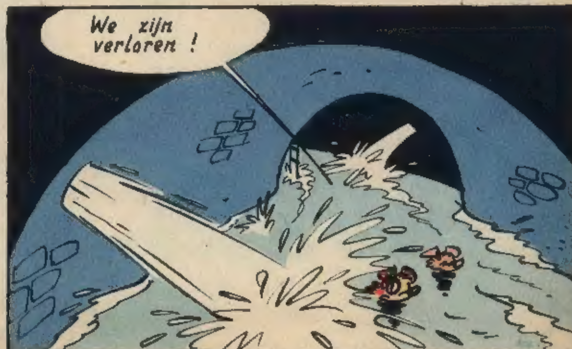

(Wordt voortgezet.)

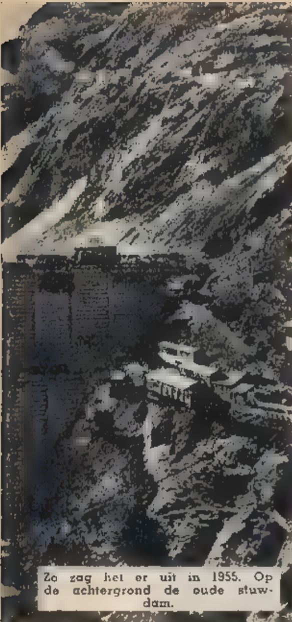

IN 1965

HEEFT ZWITSERLA DE HOOGSTE STUWDAM TE

SEDERT eeuwen en eeuwen lagen de bergen van Wallis in Zwitserland heel vreedzaam en rustig een beetje afzijds van het gewoel van de wereld. Sedert drie jaar is het echter gedaan met de stilte en de rust. Overal hoort men het geluid van de ontploffingen en het ononderbroken gezoem van enorme machines, die de rotsen openrijten, doorboren, verpletteren en fijn malen. Je moet weten dat Zwitserland aldaar het water van de gletsjers wil opvangen in een kunstmatig meer.

Er werd reeds een stuw gebouwd die een kunstmatig meer vormt dat een inhoud heeft van 50 miljoen m3. De nieuwe stuw die men op dit ogenblik opricht, bevindt zich op ongeveer 500 m van de oude. Wanneer alles klaar is zal oud en nieuw trouwens één geheel vormen. In het nieuw kunstmatig meer wil men het water opvangen van de Arolla, de Z'mutt en de Zermatt. Het watervolume zal 400 miljoen m3 bedragen. Het kunstmatig meer zal een lengte hebben van ongeveer 5 km en een breedte van 700 m. De maximum

Zo zag het er uit in 1955. Op de achtergrond de oude stuwdam.

ND
R WERELD

hoogte van de stuwdam, boven de fundamenten, zal 284 m bedragen. De dikte aan de basis 213 m, de dikte aan de top [redacted] m. Om deze stuwdam te bouwen zal men ongeveer [redacted] miljoen m3 beton nodig hebben. De totale val van 1.882 m zal in twee paliers gebruikt worden: een van 874 m met een onderaardse fabriek te Fionnay (kracht: 360.000 kw/u), de andere met 1.008 m met een onderaardse fabriek in de Rhône-vallei (kracht: 480.000 kw/u). De hoeveelheid elektrische energie zal ongeveer 1.650 miljoen kw/u bedragen.

dat wil zeggen 10 % van de aktuele Zwitserse produktie.

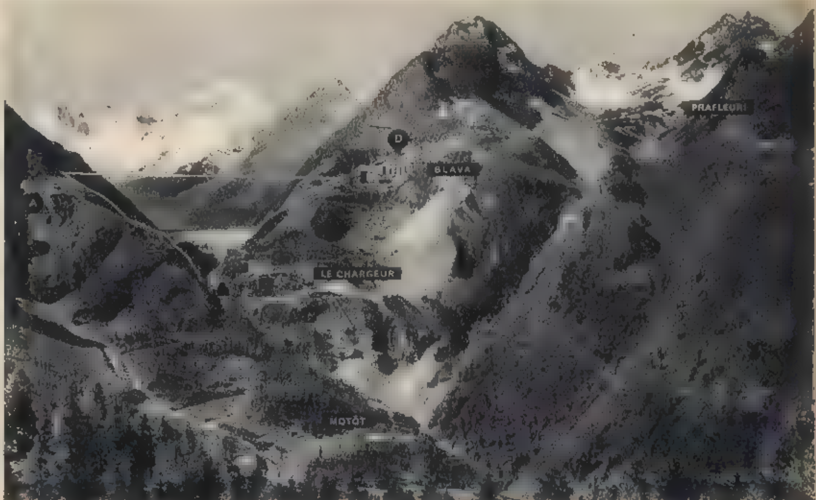
Men maakte een aanvang met de werken in 1955 en iedereen is het eens om te verklaren, dat de bouw van deze stuwdam een machtig werk is. De conceptie is stoutmoedig, de uitvoering nauwkeurig en de aangewende middelen zijn rationeel.

De berg zelf levert de eerste bouwmaterialen. De cement wordt door twee zweefsporen van 17 km lang op een hoogte van 2.400 m gebracht. Men gebruikt 1.200 ton cement per dag. Het grint wordt uit de morenen gehaald — een morene is een rand van puin, van rotsblokken en slijk die naar beneden gegleden en opgestapeld zijn aan de voet of aan de kant van een gletsjer — van de Prafleuri, gelegen tussen 2.650 m en 2.900. De verbrijzelde rotsen worden op een transportband die een lengte heeft van 1.6 km dwars doorheen een tunnel gevoerd die men speciaal heeft aangelegd. Men geeft het grint het juist kaliber, het wordt gesorteerd, gewassen en dan in silo's opgeslagen tot op het ogenblik dat men het nodig heeft.

De hoogte van de oude stuw (85 m) en van de nieuwe stuw (284 m) vergeleken met de Eiffeltoren.

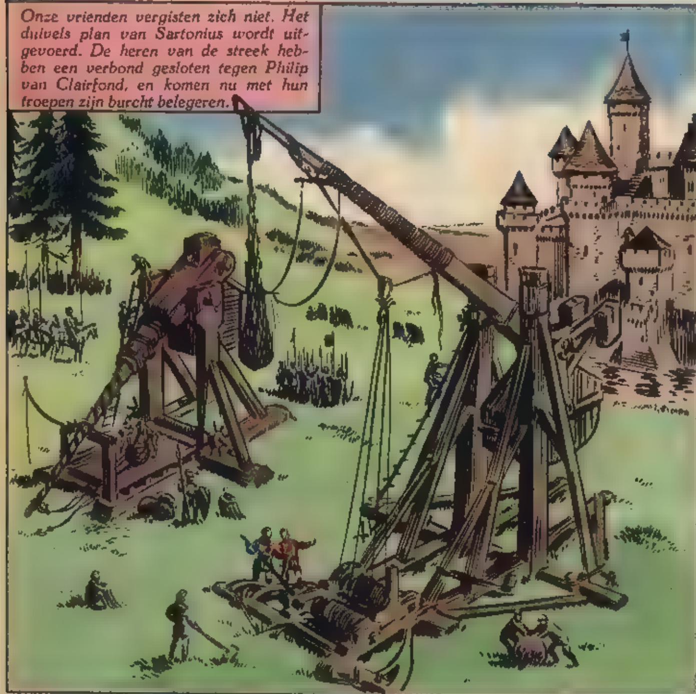
Alleen voor de aanvoerwerken moesten de Zwitserse technici meer dan 100 km galerijen door de rotsen boren. Vijftienduizend arbeiders werken ononderbroken op een hoogte die schommelt tussen 2.200 en 2.700 m. Le Chargeur is het administratief centrum van de werken. Eerbied voor de Zwitserse technici die dit groots werk tot een goed einde voeren!

Gezicht op de werken: A) Hier komt de stuwdam. D) Opslagplaats van het grint dat uit de berg gede transportband van 1.600 m. De bergen die je ziet haald wordt. De stippellijn duidt de tunnel aan met op de achtergrond zijn la Luette, La Salle, Blavaberg, en de uitlopers van Rosa Blanche. Het zal tien jaar kosten eer men het water dat hier van de gletsjers stroomt in elektriciteit zal kunnen omzetten.

DE SCHADUW VAN

Mauvoir en Sartonius verspreidden het gerucht

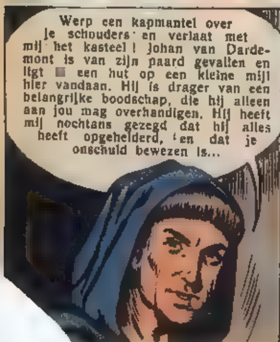

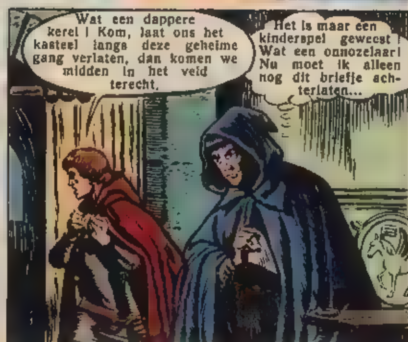

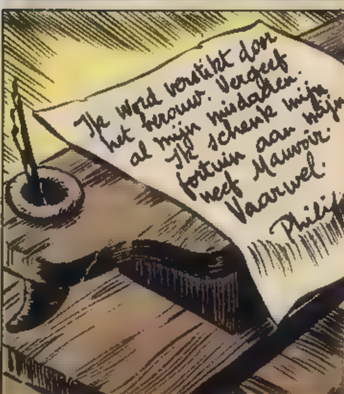

HET ZWAARD

DOOR

L. & F. FUNCKEN

'at Philip van Clairfond een giftmenger is...

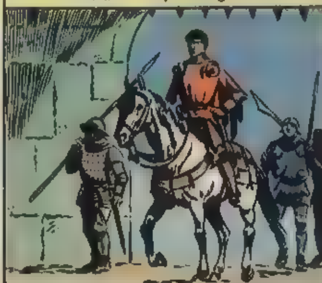

(Wordt voortgezet.)

HENK IS

VERHAAL VAN STEP

HENK sliep niet. Hij luisterde en telkens er iets kraakte in het oude huis, neep de angst hem de keel toe. Het maanlicht gleed schuin het venster binnen en viel op de witte beddelakens. Heel de kamer baadde in een licht dat beslist uit een andere wereld kwam. Henk deed de ogen half open en zag dat, ondanks het maanlicht, de hoeken van de kamer in het donker bleven. Het was net alsof de meubels de aanwezigheid van onbekende dingen verborgen. Heel de kamer was vol bedreigingen en Henk had schrik.

In de rustige zomernacht sliep alles in het kasteel. Ergens in huis hoorde Henk de slag van een uurwerk, een meubel kraakte, een vensterluik knarste en Henk beefde als een espenblad. Hij was bang 's nachts. Het is belachelijk en hij gaf er zich wel rekenschap van maar, wat kon men er tegen doen? Telkens wanneer hij ging slapen had hij schrik. Gelukkig duurde dit niet lang, want gewoonlijk vielen zijn ogen al spoedig toe en sliep hij gerust tot 's morgens.

In het kasteel van zijn grootouders waar hij de vakantie doorbracht, was hij nog banger dan bij hem thuis in de stad. Op een nacht werd hij wakker, was bang en stond op. Hij had de moed door zijn kamer te lopen, de krakende deur te openen en de donkere trap af te gaan. In de verte hoorde hij het gesprek van de volwassenen die beneden in het salon gebleven waren. Daar brandde licht en voor Henk was dit ouderwets salon de veilige haven. Hij zou er naar toe gaan, maar de grote donkere hall leek hem een kuil vol dreigende en onbekende wezens, en hij had niet de moed er door te lopen. Hij waagde het ook niet de duistere trap weer op te klimmen en dus bleef hij beneden op de trap zitten. Hij sliep in met het voorhoofd op de knieën en het was aldus dat zijn grootouders hem enkele uren later vonden. Ze brachten hem weer naar bed. De volgende morgen werd er natuurlijk gelachen, maar dat hielp niet. De nacht daarop was Henk nog even bang...

★

Het was zoals steeds. Henk luisterde, schrok bij het minste gerucht en beefde. Hij trachtte zich nochtans te vermannen, en zei :

— Verduiveld ! Ik ben toch al twaalf jaar ! Ik mag niet meer bang zijn, dat is kinderachtig.

En hij hoorde de rustige stem van zijn grootvader, die hem had gezegd :

— 't Is omdat wij mannen zijn dat wij de vrees kunnen overwinnen. Wanneer we lust hebben de rug naar het gevaar te keren en aan de haal te gaan, dan weten we in ons binnenste heel goed dat het slechts van ons afhangt stand te houden en het gevaar in de ogen te zien. Wij weten dat wij de vrees kunnen overwinnen.

Henk wist dat grootvader gelijk had, maar ja het was toch makkelijker gezegd dan gedaan. Terwijl hij nog nadacht over de woorden van zijn grootvader, sliep hij in. Niet voor lang echter. Plotseling schrok

BANG 'S NACHTS

GEILLUSTREERD DOOR FRANS CRAENHALS

hij wakker. Iets zei hem dat het reeds heel laat moest zijn. Het was nog stiller in huis dan gewoonlijk en Henk raadde dat iedereen sliep, dat de diepe zetels in het groot salon leeg waren, en alle lichten gedoofd. In de stilte van de nacht, in het huis waarin iedereen en alles sliep, was hij alléén wakker. Maar wat of wie had hem gewekt? En eensklaps herinnerde hij het zich. Het was een gerucht, of beter een stem, een verstikte stem van iemand die weende. Henk had schrik en ditmaal was de schrik niet de vrucht van zijn inbeelding. Zijn vrees had thans een reële oorzaak. Het was ditmaal niet het verre gekraak van een balk in de zoldering, het dichtslaan van een luik of het gekriep van een deur, het was een gekreun of een snik van een levend wezen, van een levend wezen dat heel dichtbij, misschien zelfs in deze kamer was.

— Men kan de vrees overwinnen! had grootvader gezegd.

Henk spitste het oor. Heel in de verte hoorde hij de zachte klank van de dorpsklok die het uur sloeg. Henk telde... Een... twee... drie... Drie uur in de morgen! Een ogenblik kreeg de slaap hem weer in haar greep, maar dan schrok hij opnieuw op en ditmaal was hij er heel zeker van dat het geen inbeelding was. Iemand weende, iemand weende heel dichtbij. Men zou gemeend hebben dat het geluid van het venster kwam. Henk gooide de dekens weg, sprong uit bed en liep naar het venster. Hij opende het en boog zich voorover.

Voor het kasteeltje een brede grintweg, wat verder een glad geschoren grasperk en een weg die naar de straat toe liep, dat alles omringd door hoge bomen die hun zwarte reusachtige schaduw op de grond wierpen. Het balkon verborg het perron van de brede voordeur en het was beslist daar dat er iemand stond en riep, want opnieuw hoorde Henk zacht snikken...

Er was niets aan te doen. Hij moest naar beneden! Een ogenblik aarzelde hij nog. Zou hij roepen? Neen, hij moest zijn vrees overwinnen. Resoluut opende hij de deur van zijn kamer, liep de donkere gang door, ging de trap af en zette de voeten daar waar hij wist dat de treden niet kraakten. De koude van de grote hall verraste hem. Hij was blootsvoets en de tegels waren ijskoud. Eensklaps sprong hij achteruit, zijn hart bonsde alsof het zou springen.

— Dat... wat is dat?... Bangerik! Het zijn slechts de kleren die aan de kapstok hangen!... En ginds, die grote schaduw... Maar kijk dan beter, het is slechts een groene plant op een taboeret!... En het zachte gekras?... Niets anders dan het getiktak van de staanklok in de eetkamer.

Er bleef nog een stap te doen, maar dat was de moeilijkste. Hij moest de zware vleugel van de voordeur opendoen. Nergens hoorde hij nog een gerucht, nergens een zucht, heel het huis was doods en stil als een graf. Al de verantwoordelijkheid voor hetgeen volgde, drukte op de schouders van een jongen die zijn bevende hand op de zware deurknop lei. Ziezo, dat had hij dan voor elkaar gebracht... De knop draaide, de zware deur kwam met een zacht gekraak naar Henk toe en het leek hem alsof dit gekraak gelijk het gerommel van de donder doorheen heel het slapende huis liep. Iets bewoog achter de deur, of beter iemand! Henk stond roerloos en als aan de grond genageld. Een klein meisje verscheen op de drempel van de geopende deur, ze kon ten hoogste tien jaar zijn en ze had haar mantel over haar nachtkleed gegooid. Ze weende.

— He, Marieke, wat doe jij hier?

Marieke was de dochter van een boer uit de omgeving. Henk kende haar heel goed, want zij speelden bijna iedere dag samen. Eensklaps flitste het licht aan in de hall en iemand liep de trap af. Het was grootvader, met zijn met ijzer beslagen wandelstok onder de arm en zijn grote snor die op onweer stond...

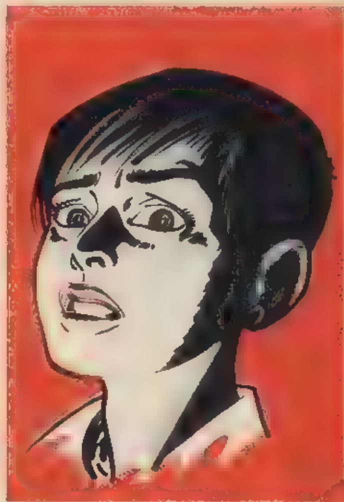
— Wel, wat is er hier gaande? Is dat een uur om inbreker te spelen? Haha! Ik dacht dat jij bang was 's nachts!...

En een ogenblik later was heel de grote hall vol stemmen en lawaai. Daar kwam grootmoeder naar beneden, de meid, de hond, kortom iedereen. En Marieke die nog maar steeds weende en tegen de deurstijl leunde, en Henk die er geen snars van begreep! Eindelijk kwam het er dan tussen twee snikken uit...

De vader van Marieke was plotseling heel erg ziek geworden, moeder zat bij zijn bed, er was niemand anders om de dokter te roepen, en een telefoon was er maar alleen op het kasteel. Dus was Marieke tot hier gelopen om hulp te halen. Ze had hard gelopen en toen ze voor de deur stond, bemerkte ze dat ze te klein was om aan de bel te geraken, die heel hoog tegen de grote, zware ingangsdeur geplaatst was. Toen had ze er niets beters op gevonden dan te wenen...

★

En dat was alles... Ja, dat was alles. Maar indien Henk dat snikken niet had gehoord, en indien hij zijn vrees niet had overwonnen, dan zou Marieke tot 's morgens op de drempel hebben gezeten en wie weet, was het dan niet te laat geweest om nog een dokter te roepen... Nu deed grootvader al het nodige, hij telefoneerde naar de dokter die beloofde onmiddellijk te komen. Grootmoeder troostte Marieke met een koekje en een hete kop melk, en Henk werd door zijn grootvader hartelijk gefeliciteerd. Voortaan was hij 's nachts niet meer bang!

EEN GEHEIMZINNIGE VERDWIJNING! EEN RAADSEL VICTORIA

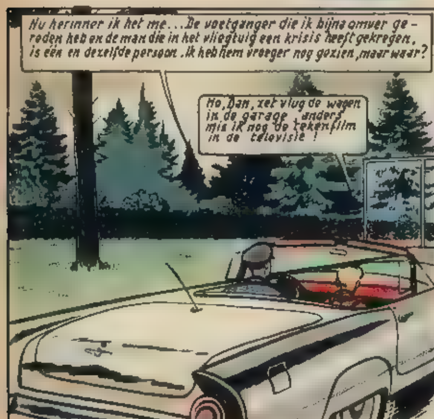

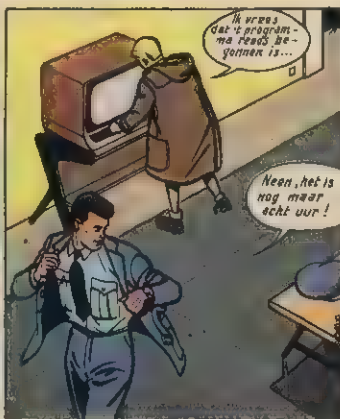
(Wordt voortgezet.)

Lees deze geschiedenis aandachtig : dan krijg je weldra een mooie beloning.

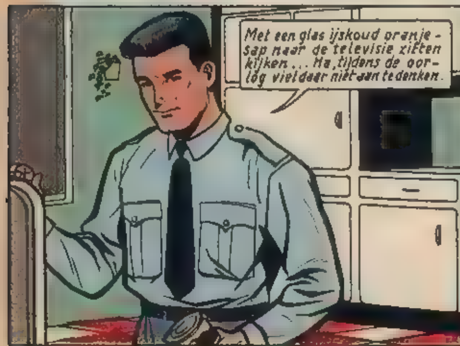
DAN COOPER IN : [redacted] KOERS

Na een lange vlucht, tijdens dewelke Dan het leven v

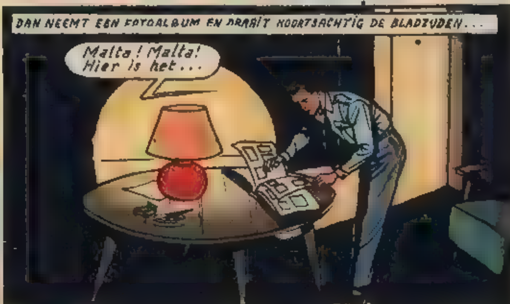

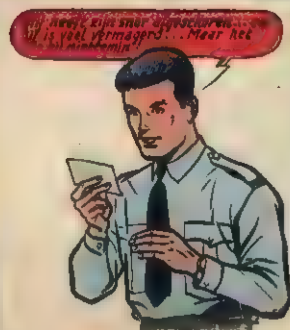

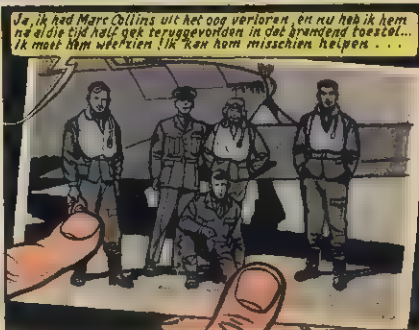

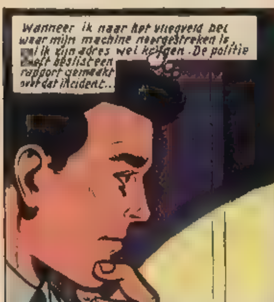

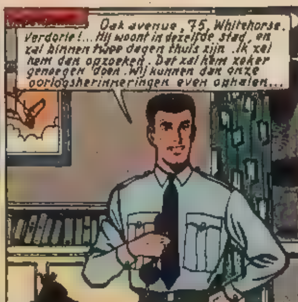

S OP MARS

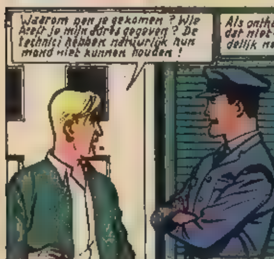
door Albert Weinberg

Marc kon redden, strijkt onze held op eigen basis neer...

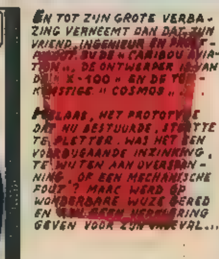

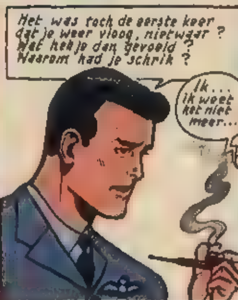

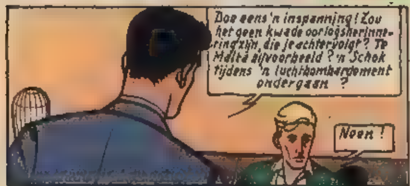

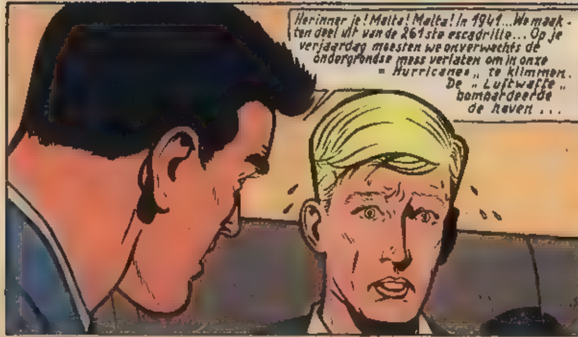

(Wordt voortgezet.)

CUTTER spreekt

Steve Howard heeft de Commodore gevangen genomen en rijdt met hem naar Fort Tucson. Ze worden echter belegerd door de Apachen...

WIJ hebben geen keuze, wij moeten hier wegkomen! aldus verbrak Steve, die sedert geruime tijd tegen een donkere wand van de mijngang geleund nadacht, de stilte. Cutter bekeek hem verbaasd.

— De Apachen zijn er nog steeds, wierp hij op. Ze zullen ons overvallen zodra we de neus buiten steken. Wij hebben geen kans hier heelhuids weg te komen!

NEEN, wij twee niet, antwoordde de verkenner rustig.

— Wat wil je daarmee zeggen? bromde Cutter. Wat voer je nu weer in het schild?

— Ja, waarom zou ik het je eigenlijk niet uitleggen? Ik heb je in mijn scenario een mooie rol voorbehouden... Luister, het is eenvoudig. Ik bind je stevig vast op je paard en aan de staart van dat paard bevestig ik een brandende fakkel. Het dier zal verschrikt vlak voor zich uit galopperen, met jou wel te verstaan. Van uit de verte en in de duisternis zullen de Apachen niet dadelijk kunnen zien of het hier om één of om twee ruiters gaat, en terwijl ze jou nazetten, krijg ik de kans hier behoedzaam weg te sluipen en in de tegenovergestelde richting te vluchten. Ik hoop dat ik genoeg voorsprong zal kunnen nemen om buiten schot te zijn op het ogenblik dat de Apachen je gevangen hebben.

— Dat... dat is een grap, nietwaar? stotterde Cutter ongelovig.

— Ho, jij meent dat dit het geschikte moment is om grappen te maken? Met stalen blik bekeek Steve Cutter. Deze was eensklaps bang.

— Je... je bent gek! En ik, he? Wat zal er van mij geworden?

— Laten we de zaak optimistisch bekijken. Jij wordt gevangen genomen, gedood en gescalpeerd. Tenzij de zaken niet zo goed verlopen en zij je eenvoudig gevangen nemen... In dit geval eindigt je leven aan de folterpaal!

— Je... je hebt het recht niet...

Maar Steve Howard sneed hem het woord af en zei hard:

— En jij? Waar haalde jij het recht mij ter dood te veroordelen door de afgevaardigden van de Apachen gevangen te nemen?... Mij blijft er geen keuze. Met zijn tweeën kunnen wij niet ontsnappen, dat staat als een paal boven water, en in de mate dat ik een oorlog misschien kan verhinderen, is mijn leven honderd keren meer waard dan het jouwe, nietwaar? Trek nu zelf het besluit.

— Er is misschien een ander middel om hier beiden heelhuids vandaan te geraken! protesteerde de Commodore met een stem die beefde van wanhoop. Wij moeten naar dat middel zoeken!

— Het spijt me erg, maar daarvoor heb ik de tijd niet. Iedere minuut die thans verstrijkt, vermindert de kans op de vlucht... En waarom wil je eigenlijk je leven redden? De strop wacht je in ieder geval, dus... Vooruit in het zadel!

Steve bukte zich over zijn gevangene. Het gelaat van de oud-officier was krampachtig vertrokken van schrik en zijn olijfkleurige teint was groen geworden. Hij kronkelde in de riemen waarmee hij gebonden was. Hij vloekte als een ketter en trachtte zich opzij te werpen. De krachtige greep van Howard immobiliseerde hem echter. Hij moest overeind, goedschiks of kwaadschiks.

— Het... het is een moord! Het is een misdaad! hakkelde hij met scherpe stem.

Howard lei hem het zwijgen op en hees hem op het paard...

— Howard... Howard... dat kan je niet doen... Ik... ik zal spreken... huilde hij toen hij zag dat zijn tegenstander onvermurwbaar bleef en er mee begon hem weer zorgvuldig op het zadel vast te binden.

— Wat kan je mij vertellen dat ik nog niet weet? antwoordde Howard schouderophalend. Jij hebt de valstrik gespannen waarin de Apachenchefs gevallen zijn, nietwaar? Dat weet ik. Jij hebt alles gedaan wat mogelijk was om de atmosfeer te vergiftigen, dat weet ik ook.

— Neen, neen... Andere dingen, dingen die veel belangrijker zijn...

— Wat dan? Dat iemand je betaalde om de rol van provocateur te vervullen, om relletjes uit te lokken? Dat weet ik ook. Ik weet zelfs dat de schurk, die van je diensten gebruik maakte, een reusachtig komplot smeedt om heel het Westen te vuur en te zwaard te zetten. Jij speelt slechts een rol van ondergeschikt belang...

De Commodore bekeek Steve Howard met de grootste verwondering.

— Dat snijdt je de adem af, he? Ja, ik heb dat reeds ontdekt, helemaal alleen, op een avond toen ik bij de Apachen aan de folterpaal gebonden was. Ik vond het door een beetje na te denken over al de gebeurtenissen die zich te Fort Sumter hadden afgespeeld. Je ziet, ik kan je revelaties best missen, te meer daar de « big boss » van deze vuile zaak intelligent genoeg is om zijn identiteit te verzwijgen aan prairiehonden van jouw soort!

Cutter scheen als verpletterd. Hij wierp een verdwaasde blik om zich heen en zijn kin beefde krampachtig.

— Het is waar, Howard... Ik ken die man niet... maar... ik kan je op het goede spoor brengen. Ik kan je zelfs de tweede schakel van de ketting geven!

— Neen, dat is totaal overbodig. Ik ken een andere agent van je mysterieuze baas en dat is er een die zal spreken op het ogenblik dat ik het wens!

Steve dacht aan de man die de Apachen wapens bezorgde. Hij zou Pojarsk terug vinden al moest hij daarvoor heel Arizona en Nieuw-Mexico onderst boven woelen. En wanneer hij Larry Pojarsk gevangen had, zou die kerel wel spreken. Hij wist hoe laf die man was!

De paniek had Cutter nu voor goed te pakken, zijn adamsappel trilde nerveus. Hij bibberde van koude. Steve had hem nu stevig op het zadel vast gebonden en begon rustig stukken papier en lompen tot een toorts bijeen te binden. Vol schrik volgde de gevangene iedere beweging.

— Stop! Wacht! hakkelde hij met een hese stem. Ik... ik zal je nog een inlichting geven die geld waard is. Je... je hebt het bewijs van dat komplot niet. Ik... ik kan je een bewijs geven...

Steve wendde zich om, om een tevreden glinstering in zijn ogen te verbergen. Hij had er niet op gerekend zo spoedig resultaat te boeken. Hij had gemeend dat Cutter koppiger zou zijn. Het is waar dat de zenuwen van de Commodore het hard te verduren hadden gekregen sedert achtenveertig uren. Het feit dat Howard absoluut geen interesse toonde voor zijn verklaringen en de koude beslistheid waarmee men hem zou slachtofferen, hadden iedere weerstand in Cutter gebroken.

— Het bewijs, Howard! herhaalde hij haast mechanisch. Ik kan je een bewijs geven!

— Wel, spreek op! bromde de verkenner terwijl hij de toorts aan de staart van Cutters paard hechtte.

— In... in ruil wil ik de vrijheid! zei Cutter en er was een hoopvolle glans in zijn sluwe ogen.

— Je spreekt zonder voorwaarden te stellen, onderbrak Steve kort en nijdig.

— Ik... ik wil je woord dat...

— Loop naar de duivel! fluisterde Howard rustig en ontstak zijn briquet.

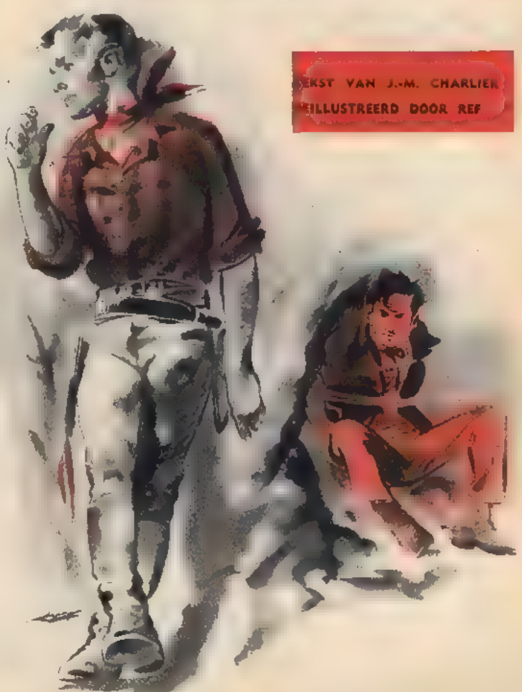
Een heldere vlam danste door de donkere nacht. Steve beschermde de vlam met de hand en hield ze bij de fakkel aan de staart van het paard gebonden. De Commodore gilde hees:

— Stop! Stop! Ik zal spreken! Ik zal je alles zeggen en geen voorwaarden stellen!

Steve doofde de vlam niet en verwijderde ook zijn briquet niet. Hij gaf zijn gevangene slechts een aanmoedigend knikje en zei:

— Wel vooruit, ik luister! Maar... schiet op!

Volgende week **DE LIST VAN STEVE**

DE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY door TIBET*

TEGEN DE MUUR

TEKST VAN GREG*

Nagezet door Chick Bill, vlucht Black Skelett in de richting van Mexico...

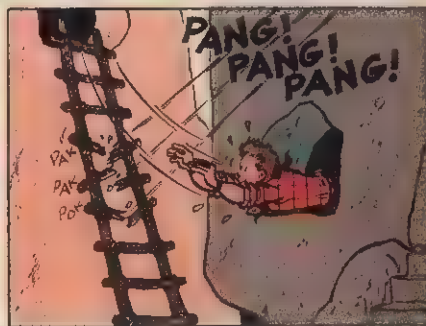

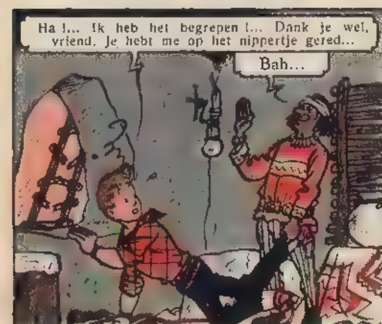

(Wordt voortgezet.)

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS

TEKENINGEN VAN L. EN F. FUNCKEN

DE GODSDIENST-OORLOGEN

DE godsdienst was vaak een voorwendsel om oorlog te voeren. Dikwijls in de geschiedenis hebben mensen met elkaar getwist om godsdienstige redenen. Wij hebben dit reeds gezien in Duitsland ten tijde van Luther, en in de loop van de volgende eeuw zullen er in Duitsland nog godsdienstoorlogen woeden. Onder dit alles steekt steeds de politiek : het principe van de koninklijke macht dat op het spel staat. In Frankrijk waren de godsdienstoorlogen vreselijk.

1. - ZES EN DERTIG JAAR LANG

KATOLIEKEN en protestanten, men zei Paapsen en Hugenoten, zouden met elkaar twisten tot in 1598, dus 36 jaar lang. Aan beide kanten gebeurden gruwelijke dingen. Montluc, een dapper kapitein nochtans, liet de Calvinisten van Terraube, nabij Lectoure, vermoorden en hun lijken ophopen in een put. Hij roemde zich over deze daad. Te Mornas, nabij Orange, kapte een aanvoeder van de Hugenoten, de vingers van de katolieken af. En er gebeurden nog veel barbaarser dingen...

2. - ACHT OORLOGEN

IN het geheel woedden er acht godsdienstoorlogen en waren er evenveel vredesverdragen. De katolieken deden beroep op Philips II van Spanje, de Hugenoten op Elizabeth van Engeland. Antoine de Bourbon werd gedood te Rouen. Zijn zoon Hendrik, bijgenaamd de Béarnais, volgde hem op aan het hoofd van de Hugenoten. Frans de Guise werd vermoord voor Orleans door Poltrot de Méré. Zijn zoon Hendrik volgde hem op aan het hoofd van de katolieken.

3. - DE VREDE VAN SAINT-GERMAIN

DE Hugenoten verloren de veldslagen — Dreux, Jarnac waar Condé gedood werd, Dormans waar Hendrik de Guise een sabelhouw in het gelaat kreeg — maar zij wonnen de vredesverdragen. Bij de vrede van Saint-Germain in 1570 gaf Catharina de Medici hen vrijheid van godsdienstuitoefening overal, behalve te Parijs. De Hugenoot Hendrik van Navarra, zou huwen met Margaretha, de zuster van Karel IX.

4. - COLIGNY

DE Hugenoten triomfeerden. De beste van hun officieren, nl. admiraal Gaspard de Coligny, werd lid van de Hoge Raad, en had op de zwakke Karel IX zoveel invloed dat deze laatste hem « mijn vader » heette. Dat kon Catharina niet verdragen. Om haar eigen macht te bestendigen, besloot zij de Hugenoten te doen verdwijnen. Ze waren met duizenden naar Parijs gekomen voor de bruiloft van Hendrik van Navarra.

5. - DE ST BARTHOLOMEUSNACHT

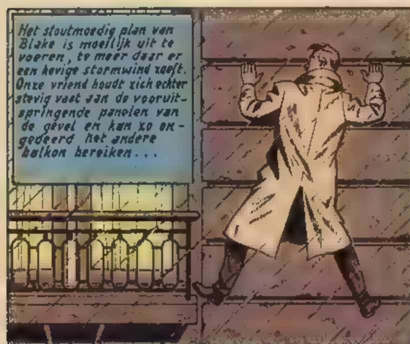
ZIJ achtervolgde haar zoon met haar vreselijke plannen en zij maakte hem zó bang dat hij een krisis van epilepsie kreeg, en zo kon Catharina hem het bevel ontrukken de Hugenoten te vermoorden. Dit gebeurde op zondag 24 augustus 1572, op de feestdag van de Heilige Bartholomeus. De slachtpartij begon om twee uur in de morgen, en Coligny was een van de eerste slachtoffers. Voor het middaguur sloeg, waren er te Parijs reeds twee duizend lijken ! Nog acht duizend andere Hugenoten werden gedood... Twee jaar later stierf Karel IX met deze woorden : « Wat al bloed ! Heer, vergeef het me »...

S.O.S METEOREN ! door E.P. JACOBS

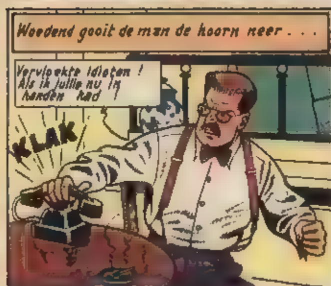
Blake slaagt er in uit de handen van de handlangers van mijnheer Henri te ontsnappen, en kan de rue de Vaugirard bereiken...

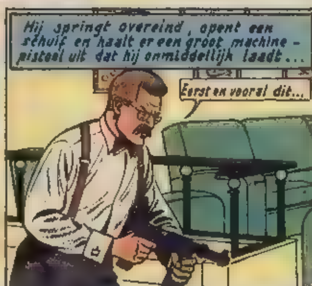

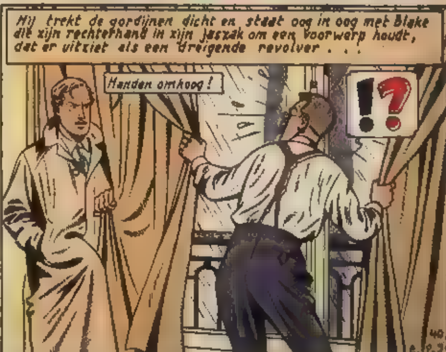

 Je houdt van mysterieuze avonturen en daarom lees je het album « HET GELE TEKEN ». (Wordt voortgezet.)

STANISLAS
op reis
DOOR
M. MARÉCHAL
Stanislas, je ziet er niet goed uit !

Een reisje naar het platteland zal je beslist deugd doen . . . Dan krijg je weer eetlust, wat ?

DE VOLGENDE DAG
We moeten ons haasten, anders missen we de trein!

Oef ! Net op tijd !

Vooruit, Stanislas, stap in !

Kom, in dit kompartiment is er plaats !

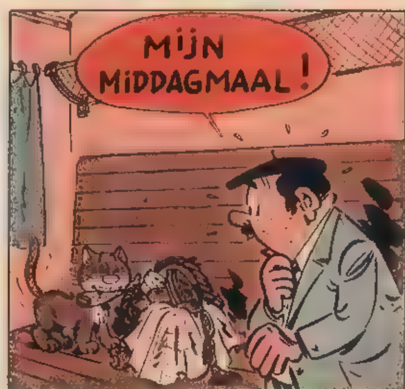

Hier zullen we goed zitten, Stanislas.

Mevrouw, ik wijs er u op dat de dieren in de goederenwagon moeten reizen . . .

Ho, mijnheer, het is 'n kleine, welopgevoed poes. Ze zal niemand hinderen !

Hm . . .
Hm . . .
Hm . . .

Stanislas, bedank die mijnheer voor het lekker maal dat hij je schenkt !
Heb ik iets geschonken ? Ik ?

MIJN MIDDAGMAAL !

Blijf van die worst ! duivelse kat !

AAi !

JE KAT HEEFT ME GEBETEN !
JE KAT ... HEEFT ME GEBETEN !
Ekskuseer Stanislas ! Hij is verlekkerd op worsten en jij hebt zo'n worstachtige vingers !

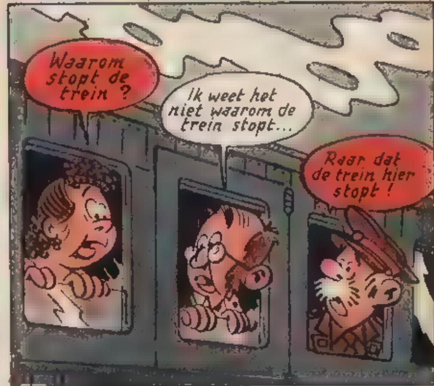

GRRR.. GRRR...

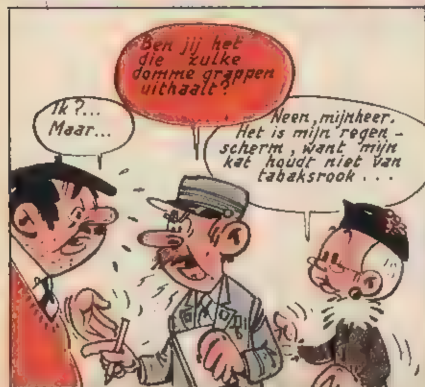

!
Mijnheer, steek je pijp niet op, want de rook van een pijp kan Stanislas niet verdragen . . . vooral na de maaltijd !

WAT ? NU HEB IK ER GENOEG VAN!

Onbeschofterik

Waarom stopt de trein ?
Ik weet het niet waarom de trein stopt...
Raar dat de trein hier stopt !

Ben jij het die zulke domme grappen uithaalt?
Ik ?... Maar...
Neen, mijnheer. Het is mijn regen - scherm , want mijn kat houdt niet van tabaksrook . . .

Tracht niet hem te redden met die onnozele praatjes, mevrouw ! Ik zal hem wel vinden !

EVEN LATER...
SCEN: GOSCINNY
Zonderling ! Met een reiskaartje eerste klas wil je absoluut in de bagagewagon zitten...

Einde

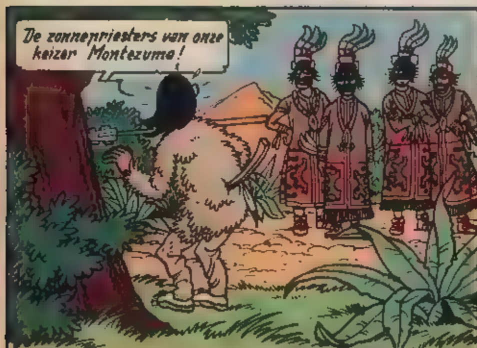

HET GOUDEN PAARD

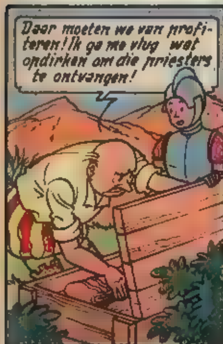
DOOR WILLY VANDERSTEEN

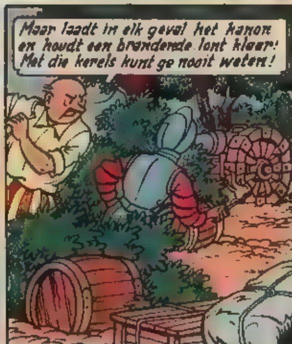
Keizer Montezuma hoorde over Lambik spreken. De hogepriesters gaan onze vriend tegemoet...

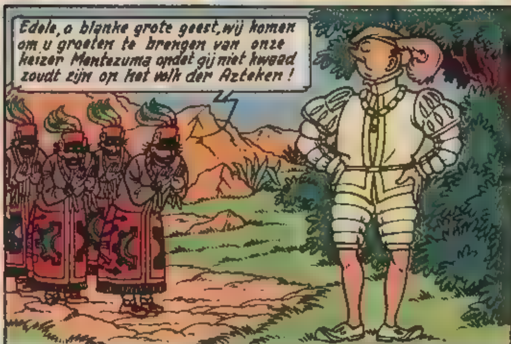

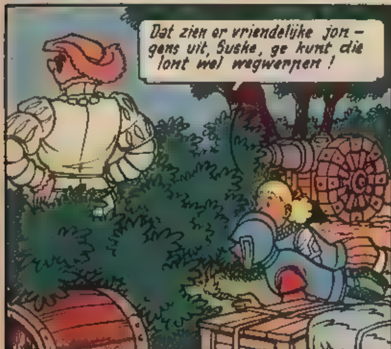

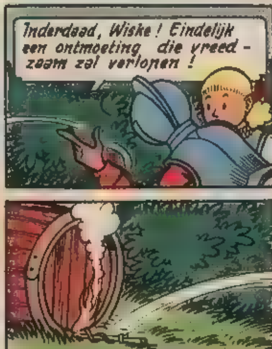

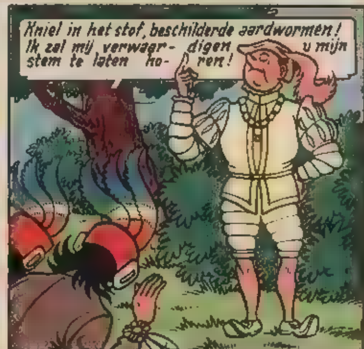

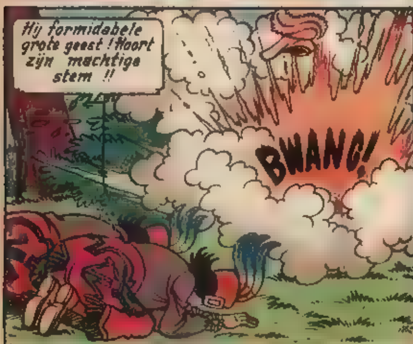

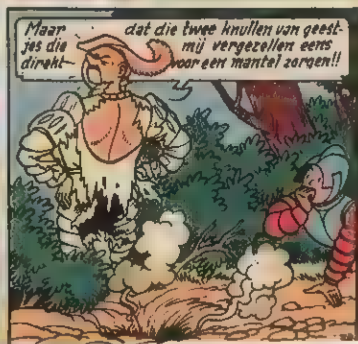

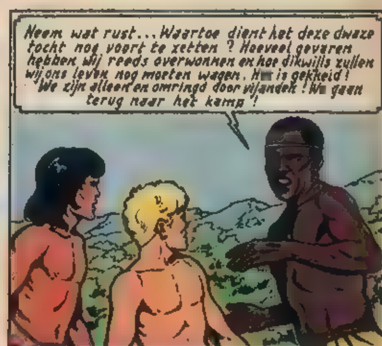
DE ZWARTE KLAUW

Urenlang hebben ze gemarsjeerd. Alex is plotseling neergestort...

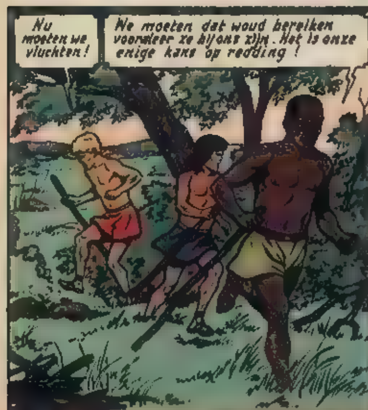

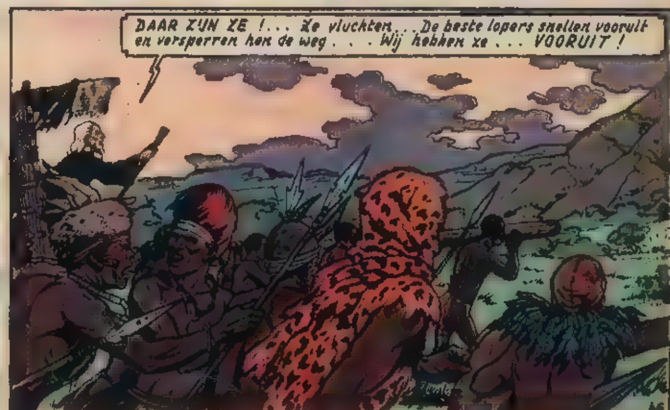

HALLO, HALLO, HIER LUC VARENNE

HIER ZIJN DE ZESDAGEN WEER!

BINNEN enkele uren starten de renners in het sportpaleis van Brussel voor de zesdagen, d.w.z. dat zij zes dagen en zes nachten rond de piste zullen rijden. Zij schijnen onvermoeibaar en men kan z'n ogen haast niet geloven, wanneer men ziet met hoeveel gemak zij van de klassieke wegrit overschakelen naar het pisterennen. Men zou haast durven zweren dat die renners op een fiets geboren werden!

★

Een zesdagen eist een enorme inspanning en dit ondanks het feit dat een zesdaagse voor veel renners een min of meer georganiseerde handelszaak is. De renners, die 's winters in het sportpaleis rijden, zijn beroepsrenners en zij doen geen nutteloze inspanning, d.w.z. geen inspanning die niet betaald wordt! De best geklasseerde pisterenners ontvangen zoveel als een kampioen. Ik zou er niet durven op zweren, dat de renners hun scenario ineensteken vooraleer de zesdagen beginnen! Dat zij tijdens de ritten redenen ontdekken om met elkaar vriendschap te sluiten of om elkaar met de rug te bekijken, is mijn inziens zeer waarschijnlijk. Dat wil echter nog niet zeggen dat de naam van de winnaars reeds van bij het vertrek zou gekend zijn!

Iedere renner houdt er toch aan te winnen en iedereen weet dat de winnaar nadien heel wat voordelige kontrakten kan afsluiten.

Dat de renners munt slaan uit hun talent en het publiek bovendien een goed georchestreerd spektakel bieden is normaal en heel verstandig. Men moet zijn klanten weten te behouden!

★

Alle zesdaagsen gelijken niet op elkaar en ik ken sportliefhebbers die ze geen enkele winter zouden willen missen. Te Parijs maakt men van de zesdagen een zeer mondain spektakel. Verschillende orkesten wisselen elkaar iedere avond af. Er worden grote soupers georganiseerd en de champagnekurken springen de hoogte in op het ogenblik dat de renners starten.

★

Bij dit alles mogen wij de premies niet vergeten. Zij maken deel uit van het spektakel, lokken een hardnekkige strijd uit en gooien het algemeen klassement soms totaal overhoop. Het gaat hier echter niet altijd om geld. Een meubelfabrikant bv. heeft het recht een zetel of een ander meubelstuk aan te bieden aan de winnaar van een sprint. Het gebeurt dat de renners die kloeke benen hebben en een beetje verstand van rekenen bezitten... op het einde van de zesdagen een aantal ijskasten, wasmachines, enz..., kunnen mee naar huis nemen. Wat ze te veel hebben kunnen ze nog altijd verkopen, en wees er van overtuigd, ze vinden altijd liefhebbers!

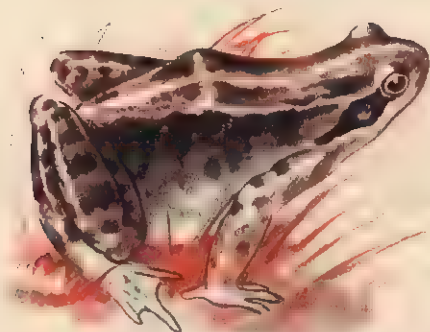
IS DAT DE EERSTE MARSBEWONER?

EEN monster om je de stuipen op het lijf te jagen of... een Marsbewoner? Niets van dat alles! Het is een hoofddeksel samengesteld uit een zuurstofapparaat en een camera bestemd om opnamen te maken tijdens de proefvlucht van een nieuw vliegtuig. De volledig uitgeruste fotograaf installeert zich in een vliegtuig dat naast het nieuwe type vliegt en filmt. In z'n hoed zitten twee banden van ongeveer 160 m. van een [illegible] mm. film. Links en rechts de twee opnametoestellen. Bij het ontwikkelen van de filmstrook, zien de specialisten hoe de structuur van het nieuw vliegtuig zich tijdens de vlucht heeft gedragen.

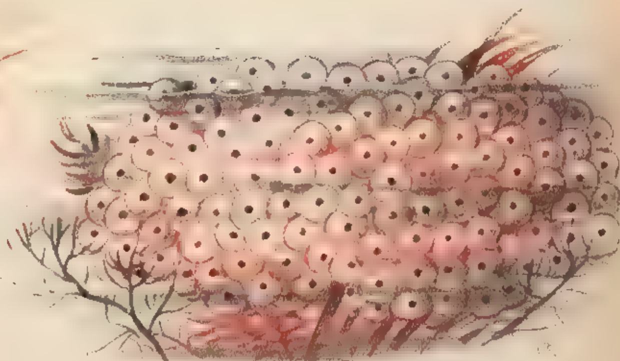
VOOR ONZE DIERENVRIENDEN

DE KIKKERS

Alvorens een echte kikker te zijn, de kikker die iedereen kent, ondergaat hij gedaanteveranderingen of metamorfosen. We hoeven beslist niet te beschrijven hoe een kikker er uit ziet, of wel?

1. In de lente stijgt de kikker op uit het slijk waarin hij de winter doorbracht en legt eieren aan de rand van stilstaand water. De kikkereieren zijn doorschijnend met een zwarte stip in het centrum.

2) Uit die eieren komen de dikkopjes (1 en 2). Ze ademen bij middel van kieuwen die op zij van hun hoofd staan. Ze zwemmen al kronkelstaartend.

3) Het dikkopje verliest zijn kieuwen en zijn longen ontwikkelen zich (3).

4) Nadien verschijnen de poten, eerst de achterste, dan de voorste. Het dikkopje gelijkt nu reeds op een kikker, maar heeft nog een staart.

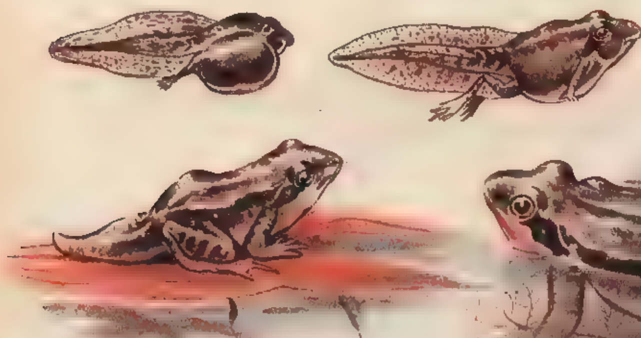
5) Het dikkopje komt uit het water zodra het poten heeft. De staart wordt langzaam korter om tenslotte helemaal te verdwijnen. De kleine kikker wordt groter en eens volgroeit, legt hij op zijn beurt eieren.

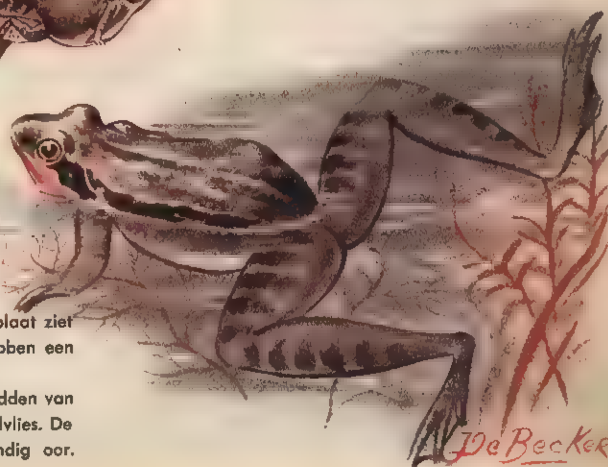
EIEREN

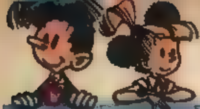

DE METAMORFOSEN VAN DE KIKKER

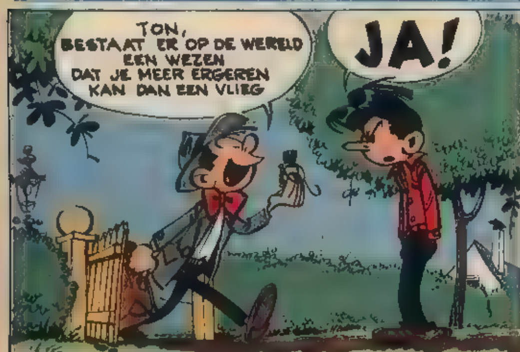
De kleur van de kikkers die je op deze plaat ziet varieert van bruin naar bruingroen. Ze hebben een schuine, zwarte vlek aan het oog. In het midden van die vlek een lichtere stip. Dat is het trommelvlies. De kikvorsachtige dieren hebben geen uitwendig oor.

TON en TINNEKE

DOOR Franquin

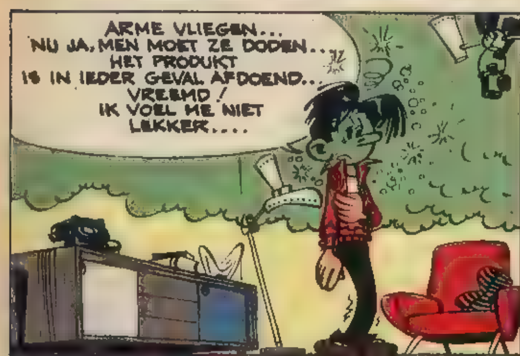

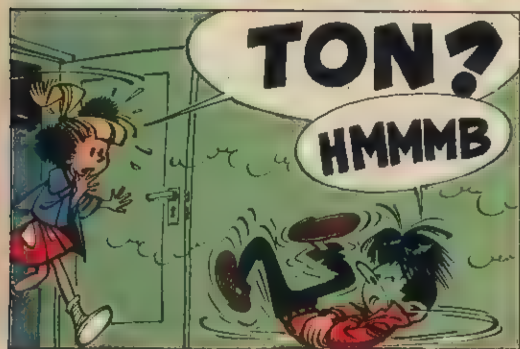

DE NIEUWE AVONTUREN VAN CORENTIN

DE MAGISCHE DOLK

DOOR PAUL CUVELIER.

Corentin en Kim vertrekken naar Nederabad. Zij worden vergezeld door twee vreemdelingen en het ziet er naar uit dat de reis niet rustig zal verlopen...

(Wordt voortgezet.)

DE POSTIL

PROTEST

DE administratie van Cap Canaveral ontving dezer dagen volgende brief : « Ik heb de eer u te melden dat ik sedert 1949 een eigendom bezit op de maan. Ik protesteer daarom krachtig tegen het feit, dat uw technici een raket naar de maan zouden sturen ! Er bestaat inderdaad veel kans toe dat dit tuig mijn eigendom zou beschadigen. Ik behoud me dan ook het recht voor eventueel een schadevergoeding van u te eisen. » Getekend : James T. Mangan.

Deze man heeft zich inderdaad een stuk maan aangeschaft en dit bij zijn notaris laten registreren. Zijn protest is dus gewettigd, maar de technici blijven er ongevoelig voor. « In het geval onze raket de maan bereikt, zo verklaren ze, en indien zij de grond van James T. Mangan beschadigt, zouden er jaren en jaren verlopen alvorens iemand zal in staat zijn deze schade te konstateren. » De kwestie van de schadevergoeding heeft dus nog ruimschoots de tijd !

EEN DRUK OP DE KNOP

EEN Amerikaanse autofirma heeft oor verleend aan de talrijke klachten van Amerikaanse automobilisten, die van oordeel zijn dat het teveel moeite kost uit hun wagen te stappen. Ze intalleerde in haar in haar auto's nu draaiende en uitwerpbare zetels. Een druk op de knop om op de stoep terecht te komen... Rechtstaande, zittende of op de neus.

REGLEMENT IS REGLEMENT

MR. Roy Hart uit Grimsby werd tot een zware boete veroordeeld omdat hij de stad doorkruiste met een pony op zijn schouder. Reden : inbreuk op de verkeersreglementen.

FOEI!

IN een dagblad van Lancashire (Groot Brittannië) verscheen volgende aankondiging: « Ik zou in kontakt willen komen met de klasmakkers van mijn vader. Hij zat in 1923 in het vijfde studiejaar, hij zegt me iedere dag dat hij zo'n puik leerling was. Ik zou nu graag weten of hij de waarheid spreekt ».

Geen grapjes

IN de omgeving van Napels, op de plaats waar eens de stad Puteoli verrees, ontdekten archeologen een steen waarop een Latijnse tekst gegrift is. Deze tekst zet er de inwoners van de stad toe aan zich in de kortst mogelijke tijd in regel te stellen met hun geweten en met hun belastingontvanger, teneinde te gehoorzamen aan de goddelijke en aan de menselijke wet. En dat is lang niet alles ! Er staat ook nog bij, dat er sankties voorzien zijn al naar gelang de rijkdom van de schatplichtige en zijn slechte wil. De straffen, zo wordt verder vermeld, kunnen gaan van een lichte boete tot de doodstraf.

Men dulde geen grapjes in het jaar 190 vóór Christus !

JON

HET ANTWOORD OP DE TEST

BEN JE MEDEDEELZAAM ?

10 JA : Je bent mededeelzaam van natuur en dat is erg sympatiek. Ga echter niet te ver en wees voorzichtig waar het vreemde mensen betreft.

7 TOT 9 JA : Je geeft met veel animo uiting aan je gevoelens. Je bent echter niet tegenover iedereen mededeelzaam en daarin heb je gelijk.

4 TOT 6 JA : Je bent thans minder mededeelzaam dan vroeger. Je bent wellicht van oordeel dat je er « te groot » voor geworden bent.

1 TOT 3 JA : Jij bent zelden mededeelzaam en niet iedereen geniet je vertrouwen !

NUL : Je bent wellicht een beetje te diskreet en te gereserveerd om steeds duidelijk uiting te geven aan je gevoelens. In je ogen leest men echter je blijdschap en je dankbaarheid.

HET CIRKUS OP HET VELD

OM de oogsters enige ontspanning te verschaffen tijdens hun werk op het veld, trekken groepen zangers, dansers, akrobaten en clowns tijdens de oogstmaanden over de uitgestrekte graanvlakten van de Sovjet Unie. Zij zingen, dansen of halen hun grappen uit te midden van het veld en hebben naar het schijnt veel sukses !

IEDER ZIJN BEURT !

Om te weten hoe de apen zich in menselijke aanwezigheid gedragen, hebben enkele experten van het instituut voor tropische geneeskunde van Porto Rico enkele bezoekers (die zich daartoe wilden lenen) opgesloten in apenkooien. De apen mochten er vrij omheen wandelen. De experten konden vaststellen dat de apen menselijke reakties hadden : zij werkten met de ellebogen om op de eerste rij te staan en goed te kunnen zien, zij wezen met de vinger naar de mensen in de kooien, zij grinnikten en wierpen voedsel doorheen de tralies. De apen vonden dat blijkbaar een héél amusant experiment !

EEN MOOI BAANTJE...

IN de « Daily Bulletin », die verschijnt te Boston, was te lezen : « Wij zoeken iemand die in de schoolbus op de kinderen kan passen. Enig benul van boksen onmisbaar ! »

Het weekblad « KUIFJE » : 13e jaargang. Lombard Uitgaven, P.-H. Spaaklaan, 1-7, Brussel-Zuid. — P.C.R. 1909.16 — *Uitg.-Dir. :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk :* Drukkerij-Heliogr. C. Van Cortenbergh, p.v.b.a., 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. —
NEDERLAND : 60 cent. - CANADA en de USA : 15 Cents.
BELGISCH CONGO en het buitenland : 10 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Nederland : KUIFJE-HOLLAND : Doklaan, 129, Rotterdam 2. — Tel. 170.965 - Giro 655.389 - Abon. : 5 fl. per kwartaal.
Congo : KUIFJE CONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.C.)
Frankrijk : DARGAUD S. A., 31, rue du Louvre, Paris 11e
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada en U.S.A. : PERIODICA inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	*Belg. Congo en buitenland*	*Canada en Ver. Staten*
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

Publiciteit : PUBLI-ART

6-11-58

Kuifje in Tibet

DOOR HERGÉ

Een heilige koe verspert de doortocht. De kapitein wil er overheen stappen...

(Wordt voortgezet.)